

наблюдателъ господинъ Дауловъ. И правите честь на обществената.

Дауловъ. Добре ме цените. Та и вашитѣ работи—следя ги отъ месецъ. Доловихъ нѣкои нѣща . . . Но знаете: преди да предприема нѣщо — рекохъ си, тия хора сѣ заслужаватъ повече . . .

Шайновъ. Да да! Нали и ний сме хора. Можемъ да се разберемъ Въ сжщность то нѣма нищо. Но по-харно да се свърши мълчаливо, отколкото съ шумъ.

Дауловъ. Именно. Рекохъ си: тия хора сж подхванали такива доходни работи — защо да имъ се пакости!

Шайновъ. И много добре сте сторили. Макаръ че нѣма нищо . . .

Камбуровъ. За добритѣ хора у насъ знаемъ какво имъ се пада.

Дауловъ. Господа, азъ съмъ очарованъ отъ вашата искренность и ще бжда откровенъ.

Шайновъ. Това само ще ни радва.

Дауловъ. Азъ не съмъ никакъвъ агентъ. Но като зная, че хората се боятъ отъ властѣта — позволихъ си това и прося хиляди извинения.

Камбуровъ. Нищо, нищо! Дори и властѣта да сте . . . Защо?

Дауловъ. Азъ пиша комедии, та дира сюжети! Въ моитѣ комедии най-важно нѣщо сж изненадитѣ. И затова започнахъ съ изненада. Исканъ да имамъ непосредствени наблюдения. Защото измисленитѣ наблюдения сж вѣтъръ.

Шайновъ. Отлично. Не сте като нашия поетъ, който написа една комедия само съ измислици и ни причини масса неприятности.